

— a Bizottságot kötelezze a saját, valamint a fellebbező költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A határozatok meghozatalára vonatkozó ésszerű határidő be nem tartása

i. Az eljárás elévülése

A fellebbező szerint a megtámadott határozatot azt követően fogadták el, hogy letelt az eljárás négy éves elévülési ideje, amelyről a 2988/95/EK-Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikke rendelkezik. Ugyanígy, még ha az elévülési idő meg is szakadt volna, akkor is az elévülési idő kétszeresének megfelelő időtartam telt el anélkül, hogy az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdésében foglaltaknak megfelelően bármiféle határozatot hoztak volna. Tekintettel arra, hogy a vonatkozó jog elvült, a megtámadott határozatot jogellenesnek kell minősíteni, és az nem hajtható végre.

ii. A jogbiztonság elvének megsértése

A fellebbező úgy véli, hogy az a tény, hogy a Bizottság több mint 20 évet hagyott eltelni a neki felrótt szabálytalanságok felmerülése és a megtámadott határozat elfogadása között, a jogbiztonság elvének megsértését képezi. Az Európai Unió jogrendjének ezen alapelve megköveteli, hogy mindenkinek joga legyen ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei ésszerű határidőn belül bírálják el.

iii. A védelemhez való jog megsértése

A fellebbező azt állítja, hogy megsértették a védelemhez való jogát, hiszen — tekintettel arra, hogy a neki tulajdonított szabálytalanságok felmerülése és a jogerős határozat elfogadása között több mint 20 év telt el — megfosztották attól a jogától, hogy észrevételeit a megfelelő időn belül be tudja nyújtani, vagyis akkor, amikor még rendelkezésére álltak volna azok a dokumentumok, amelyek igazolták azokat a kiadásokat, amelyeket a Bizottság nem támogathatóknak minősített.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK-Euratom tanácsi rendelet (HL L 312., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.)

Raad van State (Hollandia) által 2013. július 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — M. G. és N. R. kontra Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(C-383/13. sz. ügy)

(2013/C 260/62)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperesek: M. G. és N. R.

Ellenérdekű fél: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- Amennyiben a nemzeti közigazgatási szerv a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikkének (6) bekezdése szerinti meghosszabbításról szóló határozat előkészítése során megsérti az Európai Unió Alapjogi Chartája⁽²⁾ 41. cikkének (2) bekezdésében is szereplő, a védelemhez való jog tiszteletben tartásával kapcsolatos általános elvet, az feltétlenül és minden esetben az őrizet megszüntetését eredményezi-e?
- A védelemhez való jog tiszteletben tartásának általános elve lehetővé teszi-e az érdekek olyan mérlegelését, amelynek során az említett elv megsértésének súlyossága és az ebből eredően a külföldi személyt ért érdeksérelmek mellett figyelembe veszik az őrizeti intézkedés meghosszabbítása által szolgált tagállami érdeket is?

⁽¹⁾ HL L 348., 98. o.

⁽²⁾ HL 2000. C 364., 1. o.

2013. július 5-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Ciprus

(C-386/13. sz. ügy)

(2013/C 260/63)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Hetsch, K. Herrmann és M. Patakia)

Alperes: Ciprusi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Ciprusi Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK⁽¹⁾ és a 2003/30/EK irányelv⁽²⁾ módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ (HL L 140., 16. o.), vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket — nem teljesítette a szóban forgó irányelv 27. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;